

בע"א (נתניה) 31013-07-18 - ניקולאי קשקריוב נ' עירית נתניה

בע"א (נתניה) 31013-07-18 - ניקולאי קשקריוב נ' עירית נתניהשלום נתניה

בע"א (נתניה) 31013-07-18

ניקולאי קשקריוב

נגד

עירית נתניה

בית משפט השלום בשבתו כבית משפט לעניינים מקומיים בנתניה

[28.07.2018]

כבוד השופטת אתי כרייף

החלטה

בפני בקשה להארכת מועד להישפט.

המבקש עותר להארכת מועד להישפט בגין דו"ח (להלן: "הדו"ח") שמספרו 04626883, בו יוחס לו עבירה של

השלכת פסולת, לפי סעיף 7 (א) לחוק עזר לנתניה (שמירת הסדר והניקיון), תשמ"ג-1982 (להלן: "החוק").

דו"ח זה נרשם ונמסר למבקש במעמד מתן הדו"ח ביום 27.1.17.

טיעוני הצדדים

המבקש מתאר בבקשתו כי ביום האירוע הגיע לביתה של בת זוגתו, בזמן שישבו מחוץ לבניין באזור חדר המדרגות,

הגיעו חברים איתם עישנו ושתו בצוותא.

הוא מציינ כי פחיות השתייה ובדלי הסיגריות אינם שלו אלא של חבריו ומשאלה עזבו, הותקף על ידי שכן, אשתו של

השכן הזמינה משטרה ובסופו של דבר ניתן הדו"ח. בעקבות התקיפה פנה לביה"ח לניאדו, שם טופל, קיבל חופשת

מחלה לשבועיים ושחרר.

המשיבה מתנגדת לבקשה וטוענת כי הדו"ח נמסר למבקש, בנוסף, נשלחה ביום 27.4.17 הודעת קנס לכתובת

שנמסרה על ידי המבקש ובקשה זו חזרה בציון "לא נדרש" ומשכך, הומצאה כדין לפי סעיף 237(א)(2) לחוק סדר

הדין הפלילי [נוסח משולב] התשמ"ב-1982 (להלן: "החוק").

עוד טוענת המשיבה, משנמסרה למבקש הודעת תשלום הקנס, היה עליו לעמוד במועדים בהתאם לסעיף 229(א)

לחוק פ, דהינו, להגיש בקשה להישפט תוך 90 יום ממועד קבלת ההודעה, לחלופין להגיש בקשה לביטול הדו"ח תוך

30 יום, או לחלופי חלופין לשלם את הדו"ח תוך 90 יום.

נטען כי בעניינו של המבקש אף אינם מתקיימים התנאים לאישור הבקשה, קרי, הבקשה הוגשה בשיהוי ניכר, ללא הסבר או טעם סביר המצדיק את השיהוי, וכן בנוסף, לא יגרם כל עיוות דין למבקש מדחיית בקשתו זו, מאחר וקיימות ראיות הקושרות את הנאשם לביצוע העבירה.

בשולי הדברים נטען כי האירוע שציין המבקש אינו רלוונטי, ובנוסף, לא צורפו אסמכתאות התומכות בטענות אלו לרבות אישורים רפואיים או כל דבר אחר, שיש להתחשב בו. דיון והכרעה

לאחר שבחנתי את מכלול הנסיבות, סבורני שדין הבקשה להידחות. בהתאם לסעיף 229 לחסד"פ, על המבקש להישפט בגין עבירת קנס להודיע על כך בתוך 90 יום מיום המצאת הודעת תשלום הקנס. גם אם אתעלם מהעובדה כי הדו"ח נמסר למבקש, הרי שהיה עליו להגיש בקשה זו לכל המאוחר ביום 5.9.17, דהיינו, 90 יום, מיום קבלת הודעת דבר הדואר בתאריך 5.6.17 שאז חזר בציון "לא נדרש". הבקשה דנן, להאריך את מועד הגשת הבקשה להישפט, הוגשה בחלוף המועדים, כשנה וחצי לאחר מועד מתן הדו"ח וכשנה ממועד שליחת הודעת הקנס בדואר ודי בכך כדי לדחות את הבקשה.

אף לגופו של עניין דינה של הבקשה דחיה. סעיף 230 לחסד"פ, מקנה לבית המשפט סמכות להאריך מועד זה מנימוקים מיוחדים, נפסק בעבר, כי עיקר השימוש בסעיף זה ניתן לעשות במקום בו המבקש לא ידע ולא יכול היה לדעת כי אישום תלוי ועומד נגדו (לעניין זה ראה: רע"פ 1896/18 נעמה הדני נ' מדינת ישראל [10.5.18] ועפ"ת (חי') 36798-04-18 היתם סבית נ' מדינת ישראל [31.5.18] ורע"פ 2096/07 ציפורה כוכבי נ' מדינת ישראל). בענייננו אין מחלוקת כי המבקש ידע על מתן הדו"ח עוד ביום 27.1.17, למקרא הבקשה לא עולה כי הבקשה לא הוגשה במועד מסיבות שאינן תלויות בו אף לא הוגשה מיד לאחר המניעה (ר' רע"פ 8651/13 משה סקה נ' מדינת ישראל (31.3.14)). נימוקיו אינם מעלים כל הסבר סביר לשיהוי הניכר בעוד שמחובתו ובאחריותו לוודא הדברים לאשורם.

ביהמ"ש העליון (כב' השופט ג'ובראן) התייחס להוראת סעיף 230 בהאי לישנא:

"לפי סעיף 230 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982 בית המשפט רשאי, לקיים את המשפט גם אם הנאשם ביקש להישפט באיחור, ובלבד שקיימים נימוקים מיוחדים שיפורטו בהחלטה. הדרישה לנימוקים מיוחדים אינה בגדר סרח עודף מילולי מיותר; היא באה להקנות להחלטה להתיר שפיטה באיחור, הצדקה מהותית. דרישה זו לנימוקים מיוחדים מצמצמת את שיקול דעת בית המשפט, וזאת על מנת לא לפגוע בתכליות המיוחדות העומדות בבסיס קיומם של סדרי הדין המיוחדים בעבירות מסוג "ברירת משפט". אכן לכל אדם הזכות ליומו בבית המשפט, ואולם זכות זו אינה מוחלטת ומולה עומדים זכויות ואינטרסים נוגדים. מתן אפשרות במקרים מסוימים להרשיע אדם בהיעדרו או למנוע ממנו להישפט במקרים מסוימים משקפת את "האיזון אותו קבע המחוקק בין זכותו של הנאשם לנכוח במשפטו לבין הצורך בניהול יעיל של ההליך המשפטי". במסגרת שיקולי בית המשפט בבקשה להארכת מועד בכל הנוגע לאינטרס סופיות הדיון של המבקש, ייתן בית המשפט דעתו לשאלה האם למבקש הייתה הזדמנות להימנע מאיחור בהגשת הבקשה והאם מועד זה היה בשליטתו באופן שמדובר ברשלנות או טעות מצדו. ככל שהגורמים לשיהוי היו בשליטתו כך יש ליתן משקל רב יותר לאינטרס הסופיות (ר' ב"ש (ירושלים) 4552/03 פאיק נ' מדינת ישראל (26.6.03)). כמו כן, בדחיית הבקשה לא יגרם עיוות דין למבקש. המבקש שוטח את שאירע לפני מעמד מתן הדו"ח נשוא הבקשה, תיאור אירוע שאינו רלוונטי ואינו שייך לעניין העבירה אשר מיוחסת למבקש. לאור כל האמור - הבקשה נדחית.

המזכירות תשלח לצדדים העתק החלטה.

ניתנה היום, ט"ז אב תשע"ח, 28 יולי 2018, בהעדר הצדדים.